

R.D. Jacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

2. Salve radix sancta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

Le Mona
stere du
Lardines
lez VVal
ceur.

fulerunt, cunctis videntibus: Columba quoque candida dictam Imaginem præcunte, donec in sub-urbano quodam hortu ab ipsidem posita est. Cum vero nulla arte transferri posset, Theodoricus loci Regulus votum fecit se Monasterium in loco Hortu extructurum, quod hodieque extat, & sic Deo permittente Imaginem Walcuriam retulit. Ad eius autem adventum tanta conflavit frequen- tia, vt liberalitate peregrinorum magnificum sit extructum Templum, Collegio Canonicorum & Sacellianorum adductum. Ibi ergo iterum & iterum in clamarum est, *Aue Regina Cælorum, Ave Domi- na Angelorum.*

Postremò hic rememoremus Ecclesiam Romæ ædificatam diuina reuelatione in honorem B. Ma- riæ, & septem Angelorum primariorum, qui et as- sistunt sicut & Filio, de quibus Franciscus Mayr- nis Doctor Illuminatus scri. de creat. anima B. V. ait: *Mater Domini dicitur habere septem notabiles Angelos, qui assistunt eius Throno.* Ecclesia ergo illa dicitur B. Mariæ Angelorum, hæc est, B. Mariæ si- pata septem Angelis Quam Pius IV. ob reuelatio- nes cuidam pio Sacerdoti factas, cum ceteri Cardi- nales Pontificaliibus indutus consecrauit solem- niter in honorem Sanctæ Mariæ Angelorum, & Titulo Cardinalitio ornauit, anno 1561. & illuc ex Ecclesia S. Crucis in Ierusalem transfuiti Monaste- rium Patrum Carthusianorum. Vide Cornelium à Lapide in Apoc. c. r.

Iaque in illis inhabitat Maria, & Mariæ devotio qui sunt de Iacob, & de Israel, non in his qui sunt de Elau, id est, reprobis. Illos amat, & vicissim illi ipsam amant, qui instar Iacob omni studio in hoc studio luctantur contra viria, contra mundum, carnem, demoneum; immò pro Deo contra Deum, ad extorquendam eum lachrymis benedictionem. In illis habitat & miri radices, qui sunt de Israel, siue de generatione quærentium faciem Dei la- cob. Hi sunt electi, de quibus et dictum est: *Et in electis meis misit radices,* de quibus & ipsa dicit: *In Sion firmata sum, & radiceavi in populo honorifica- to.* Quapropter & ipsi ei ex imo cordis affectu occi- ciunt: *SALVE RADIX SANCTA.* Et cum lob sibi congratulantur: *Radix mea aperta est iuxta aquas.* Nempè hæc radix non est operata, sed aperta, nec fixa in arido solo, sed in celo, nec infuscanda est & sterilis, sed fugit in copia aquas diuini fauoris de Paradiso, quas ramis communicet, vt frondes, flores, fructusque profertant cum odore & iu- cunditate

Certe Maria vbi pietatis dignatur iacere radices, mox ibi rami foecundi exurgunt, & sibi videre est omnis generis proceras, & preciosas fugiferas arbores, in cælum vsque caput tollentes; & simul medicas odorem quaque verum spargentes humiles arbutulas cum aromaticis. Propterea dicit de se, *Quasi Cedrus exaltata sum in Libano, & quasi Cypressus in monte Sion: quasi Palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio Rose in Iericho: quasi Oliua speciosa in campo, & quasi Platanus exaltata sum iuxta aquas in platanu.* In arboribus cæli, pul- chre, præstantes, preciosæ, & lacteæ. Nam ex cæto, cypresso, palma, olea, fauiscatum est Templum eiusque vasa immò vt voluit aliqui etiam Crux Christi ex illis fuit compacta. Hæc arboribus præstantibus & facis comparatur Maria, & S. Maria de voti sunt Arboris huius veluti rami. Comparatur inquam, ob varias perfectiones in ipsa eminentes, & mylli- cæ ac Symbolicæ in his arboribus designatas. Cæto conuenit immortalitas, cypressi cæcitudo, Palmæ præstia, Platano inuenditas vmbra, Olive præti- um olei, Rose odoris gratia, Mariæ autem conuenit longè alia cælitudo & immortalitas quam Cæto, longè alia rectitudo quam Cypresso, longè alia victoria quam Palmæ, longè melior vmbra & protectio quam Platano, longè gratior odo quam Rosa, longè aliud pretium quam Olive. Sed viter- rectitudinem iustis, victoriam oppressis, vmbra- & protectionem afflictis, æternitatis odorem de- votis, misericordieque oleum omnibus. Verè, ô Maria, tu es arbor celsissima, rectissima, pretio- sissima, quæ in agris consurgis veritæ per gratiam excellentissimam, & stabilis semper consistis mole, ob humilitatis radicem profusa lissimam. Arbor es rectissima & imperturbabilis, carens omni curuitate & nodositate peccati; sine corruptione aut cane concupiscentie, in tua semper perdurasti integri- tate.

WANTIG

Sacr. II.
E. V. r. a.
dix San
ditatu.

SALVE RADIX SANCTA.

Olim legebatur & cantabatur, *Salve Radix sancta*, pro eo quod nunc habemus, *Salve Radix, salve Porta.* Vtque Deipara Maria Radix est omnis sanctitatis, ex qua non solum Fructus illi oriuntur, de quo Angelus: *Quod ex te nascetur, san- ctum vocabitur;* sed etiam omnis sanctitas & pietas, quæ in terris reperitur, ab illa & per illam procedit, ac in illa radicatur. Atque hic verum est illud Apo- stolici: *Si Radix sancta, & Rami,* quia humor radica- lis & viuificus sanctitatis à Iesu & Maria procedit, tamquam à Radice in ceteros electos quasi Ra- mos; & supernè ascendens eos viuificat & sanctifi- cat, floridisque & fructificantes efficit. Propterea etiam dicit sibi dictum coelitus ab eo qui habitauit in Tabernaculo suo: *In Iacob inhabitata, & in Israel hereditata, & in electis misit radices.* Quali dica- tur ei: *Israel sit possessio tua, ô Maria, sit tua heredi- tatis & portio dilecta, illi scilicet veri Israelitæ, quos tibi & mihi in populum dilectum elegi.* In illis electis radicare, & immittre radices fidei, radi- ces humilitatis, & veræ pietatis, radices puritatis, & deuotionis, amoris, sanctitatis, vt fructum ferant copiosum, & plenum. Sicque in plenitudine Sancti- rum sit deuotio tua; in pleno scilicet cæto Sancto- rum sit radicatio & habitatio tua, vt ibi honorifi- ces à populo, quem Deus honorificauit, & in hæ- reditatem ætatem sibi elegit.

Rom. 17.

Eccl. 2. 4.

ate Arbores cuius Rami longè larèque exten-
duntur & alte: longè ad Angelos, latè ad homines, altè
ad Deum: autè Bonaventura. Arbores huc illuc ex-
tendit, vt viciant volatilia & aves cali, & sub ea se-
curè indidantur: Arbor, cuius vltimè vel odor
tanta: eos potest enecare serpentes: Meritò er-
go tibi inclamamus. *Salve Arbor celsa, salve Radix
sancta.*

Comparat quoque se Deipara in hoc sermone
mytho: non solum illis arboribus, sed etiam hu-
milibus fruticibus & aëbulis, quæ vim medicam
habent, & odorati sunt: arborum, in radice, fo-
lij, fructibus, & maxime illis quæ per aronata sua
serviebant Templo, sicque Deo dicata & sacra
cent: bantur. Idè ibidem apud Ecclèsi. iubuit:
*Sicut cinamomum & balsamum aromatizans odorem
dedit, & sicut myrrina electa dedit suavitatem odoris, &
quasi storax & quælibet unguis & gutta, & quasi
libanus non in eis vaporavi habitatione mea. Hæc
sunt vana aromata, ex quibus Thymiamata facrum
conferebantur quod quotidie manè & vesperi a-
dolebantur Deo in altari Thymiamatis, quodque
reperiebant ardorem devotionis & charitatis
quo se Christus in ara Crucis vt incensum obtulit
in odorem suavitatis & Maria cum ipso, illo qui-
dem tempore, sed & toto decursu vite. Quocirca
vapor odoris eius replet cœlestè & terrestrem ha-
bitationem, hoc est Ecclèsiam militantè & trium-
phantem, eius sanctitate ubique fragrantè, & o-
dorem diffundentem: ita vt meritò ei devoti, sic eam
salutem sanctitatis eius & virtutum fragrantia re-
pleti: *Salve Radix sancta*, trahè nos in odore & se-
quelam aromatum tuorum, trahè nos in imitatio-
nem virtutum tuarum. Nos ex nobis non sumus
nisi sylvestres arbores, steriles, & infœcundæ, fac
vt inferamur in te Filioque tuo, & sic fiamus socii
vocationi & professioni nostræ congium, instar
vitis aut olivæ, instar therebinthi aut palmæ, in-
star thuris aut myrrhæ, instar cinamomi aut gut-
tæ: sicque sumus tibi *Rami honoris & gratiæ*, com-
municantes & lugentes succum de Te Radice.*

Rom. 11. Radicem pinguedinis: atq; ita producamus fructum
vocationi & professioni nostræ congium, instar
vitis aut olivæ, instar therebinthi aut palmæ, in-
star thuris aut myrrhæ, instar cinamomi aut gut-
tæ: sicque sumus tibi *Rami honoris & gratiæ*, com-
municantes & lugentes succum de Te Radice.
Omnes Religio a familia à cultu B. Virg inceperunt.
Ceterum, quia non solum Christo sed & Mariæ
eius Marti illud dictum censetur. *In electis mittere Ra-
dices*, omnes Religiosæ & vnz Congregationes, &
eorum auctores, in Iesu & Mariæ radicem se figere
profiterentur, & in virtutibus cultu & devotione ab
exordium felicem progressum hæcenus nactæ sunt,
& sanctæ fecunditatis benedictionem.

Francisc. **cani.** **Hæ. 54.**
Franciscana Religione paulò ante dixi,
quomodo scilicet orante S. Francisco in Ec-
clesia S. Mariæ Angelorum, quæ & S. Mariæ de
Bortunula dicta est. Radicem & benedictioem
hic Ordo accepit, & hereditatem amplissimam
in Horto Dei: ita vt tunc ei dictum censetur: *Dila-
ta locum tentorii tui, longos fac funiculos tuos, ad dex-
tram & laevam penetrabis.* Hoc Maria promittit, hoc
Christus confirmavit: hos ramos & palmites factos
in fines vsque terræ hæc Radix sancta emittit. Quæ

speciosi Rami Bonaventura, An. de Padua, Ludo-
uicus, Bernardinus, Capistranus, Alcantara, Iaco-
bus Marchia, & mille alij, qui radicari in pietate
erga Virginem, mirum fructum toto Orbe protu-
lerunt, & Christi Mariæque gloriam ubique pro-
moverunt: fuerunt hi sicut cinamomum in cortice
conversionis, sicut balsamum in vntione devo-
tionis, sicut myrrha in amaricatione castigationis
& passionis, sicut rosa cum spici compunctionis
& odore sanctitatis, sicut vitis ob vinum Prædica-
tionis & lætitiæ spiritualis, sicut oliua ob oleum
pietatis O Maria, tu es *Radix sancta*, quæ omnia
hæc in eis produxisti.

Quid de Dominico Ordine attemam, nonne
& ipse radicatus & firmatus fuit primitus in
piscina Virginis? Nonne ipsa S. Dominicum emittit
cum Francisco ad Orbis conversionem, & fructum
salutis in populis producendum? Vere ipsa porrit
eis dicit: *Ego elegi vos, & ponam in vobis
offerat, & fructus vestri manent*, quod Christus
lus dicebat Apostolis. Hinc Ordo ille in ea radica-
tus mox feliciter excreuit, & Virginis gloriam per
Rosarij sanctissimi sanctam sanè aduentionem
promouit, Palmitesque suos frugiferos per varias
Orbis partes propagavit. Ramosque plurimos lan-
ditatis produxit. Attende quales Rami virginis &
parthenij fuerunt S. Thomas de Aquino, S. Anto-
ninus, S. Vincentius Feretrius, S. Petrus Martyr, B.
Ludovicus Bettrandus, S. Hyacinthus, B. Iordanus,
B. Conradus de Brixia, & sexcenti alij celeberrimi,
qui additissimi fuerunt Virgini Deiparæ & ea coo-
perante, & in eos influente pietatis rorem, miram
tulerunt frugem, mirum sparserunt odorem. Et in
hac ergo fecunda Religione meritò ab eius alum-
nis salutatur hac voce, **SALVE RADIX SAN-
CTA, SALVE RADIX NOSTRA.** Hæc est enim
Vitis, de cuius furculo sanctorum germen redundat
laculo, Cœli vinum propians populo salubri, &
viret in poculo.

Carmelitanus Ordo non minus Virgini, tam-
quam Radici, debet fecunditatem suam, quod
& quoscit. Huius enim alumni sunt Scipio & So-
boles nobilis Mariæ Socij facti radices & pinguedi-
nis. Vndè & mirò huic Titulum honoris specia-
lem habuerunt. *Filij & Fratres Mariæ*, ita vt Indul-
gentia data fuerit his, qui sic eos nominarent à PG-
nificibus summas. De hoc Ordine liceat mihi dicere
illud Iob 14. *Si seruerit in terra radix eius, ad odo-
rem aquæ germinabit, & faciet comam quasi cum plan-
tatus fuerit.* Vitis est hic Ordo quasi insensibile
quodam tempore, & quasi in cœni pulvere, sed tur-
sus virefcit, & rami eius pullulant: quia non est e-
mortua Radix eius, nec truncus illius. Nonne aquæ
odote germinans germinat, quam ei affudit S. Te-
resa, Mariæ Matris auxilio fulta: & cœlestis huius a-
quæ rore & odore sic comam facit, quasi cum plan-
tatus fuit ab initio. Sic omni plantatio, quam facit
Pater & Mater cœlestis, non eradicabitur, sed fructu
feret, eam licet spuria vitulamina suffocare conen-
tur,

et
Domi.

10du. 15.

3.
Carmeli-
ta.

cur. Audiant ergo novella plantationes Carmeli gestis. Servitarum quoque primis Patribus, qui sic vocem Mariæ, voceque Teresæ, sibi per verba dicitur sunt quasi speciales Mariæ servi, dedit & ipsa Ecclesiastici dicens: *Obaudite me divini Fructus, & quasi Rosa plantata super rivum aquarum fructificat re. Quasi Libanus & Carmelus odorem suavitatis habere Flores quasi Liliam, & frondete in gratiam, & collaudate Canticum, & benedicite Dominum in operibus suis.*

Quid si de Ordinibus antiquis sermo sit, quis obgigit Benedicendam Religionem, ex qua tot Congregationes diversæ postmodum pullularunt, radicatas fuisse super pietate erga Virginem, post pietatem erga Christum? Docet hoc Arbor de lineata generationis sanctæ ab ea procedentis in qua videre est electos Ramos innumeros, Mariæ filios dilectissimos, qui eius gloriam ubique promovere satagerunt. Quam pulchrum est cernere S. Maurum in Gallia, S. Placidum in Sicilia, S. Adalbertum in Bohemia, S. Stephanum in Pannonia & Hungaria, S. Bonifacium in Germania, S. Augustinum in Anglia, S. Hedeponsum in Hispania, S. Gregorium in Italia, S. Remaclum, Hubertum Lambertum in Leodica terra, in gloriam Deiparæ Virg. & Filij eius Iesu Christi conspirantes, & una voce, sua mente eius honorem & cultum propagare videntes. Hi omnes fuere Palmites S. Benedicti, cum in amentis alijs, virginea devotio occurrat, cui & merito potuerunt occinere: **SALVE RADIX SANCTA, RADIX NOSTRA.**

A Benedictino Ordine in Bernardinum deti, vata est & hæc devotio Mariana, quod facis suis scriptis & exemplis testatus est Mellissus Bernardus, Christi Iesu collataneus, ex vberibus eiusdem sanctæ Mariæ Lac & Radicem fugens devotionis, quam & alijs suis sequacibus communicavit. Merito admiramur & congraudemus, dum Benedictinus Iosephus, & Cisterciensis alter veteranus, in tumulis suis ex ore profertur flores, quibus inscriptum erat **AVE MARIA**, merito & ob illos flores, Mariæ inelamaverimus: **Ave Radix sancta.**

Quo quoque Augustini, sine Bremitarum, Ave Canonicorum Regularium non potuit esse sanctus, nisi in hac Radice sancta firmatus. In illa enim radicavit sanctus Augustinus ad Christum & Mariam tanta se devotione convertere, ut diceret: *Hinc pascor & vulneris, hinc laetor ab vberibus.* Hinc eius Afflectæ primarij toti fuere Virg. Deiparæ servi. Hæc Norberto candidi Ordinis Fundatori dedit Regulam S. Augustini, ut æmulator foret Patris huius Sancti: dedit & habitum candidum, ut zelator foret cultus virginis. Hinc tot in illo Ordine Virginis eximij cultores effulserunt. Post Sanctum Norbertum pietate in Virginem effulsit B. Hugo eius Socius & Successor, B. Frideus Horti Mariani in Frisia Præsul, B. Gilbertus in Avernia Abbas Sanctissimus, & super omnes B. Hermannus à B. Virgine Ioseph vocitatus, fuitque admirabilis plane in amore & familiaritate cum Deiparæ Sponsa sua & Matre, ut ex eius constat vita &

gestis. Servitarum quoque primis Patribus, qui sic dicitur sunt quasi speciales Mariæ servi, dedit & ipsa Ecclesiastici dicens: *Obaudite me divini Fructus, & quasi Rosa plantata super rivum aquarum fructificat re. Quasi Libanus & Carmelus odorem suavitatis habere Flores quasi Liliam, & frondete in gratiam, & collaudate Canticum, & benedicite Dominum in operibus suis.*

Ac ut de Carthusianis aliquid hic etiã in medium proferamus, sic eorum Fundator S. Bruno potuit illud dicere, *Eccce elongavi fugiens, & mansi in solitudine*, id fieri Maria duce, quæ desertum in Paradisum, spinas in Rosas, vepres in lilia percipit voluit convertere. Unde ut crederet Carthusiæ religiosi incolæ in qua Radice deberent incrementum suum accipere cum forent perpleti & anxij, quia multos patebantur importunos contradicentes & diffusiores tam austeræ vitæ, quæ proprij eundem homicidij ab eis insinulabatur, cum, inquam horum linguæ & sermonibus exagitantibus, missus est ad eos à Deipara Virgine S. Petrus, significans eis, ut quondam persolverent Officium Virginis Mariæ, si que scirent fugendam hæc caliginem contradictionis, & Ordinis propagationem fore felices. Quod factum est fiximè etiam hæc Deiparam Virg. in Fautricem & Nutricem, ac Nutricem eximij sibi cooperantes, Ecclesiæ suas omnes in diversis Orbis partibus, eius nominis consecraverunt. Unde & Romæ habitant in Ecclesia dicta *Nostra Domina Angelorū*. Ibi ergo & illud quod possunt concinere: *Ave Regina Celorū, Ave Domina Angelorū, Salve Radix sancta, Radix nostra sancta, & benedicta.* Immo illud adscribunt speciali patrocinio & beneficio Virginis, quod primitivus Ordinis rigor & vigor hæc tenus perseveravit quingentis. Exaginta & amplius annis sine relaxatione, quod alijs non contigit Ordinibus, qui variantibus & volventibus se sæculis: varia egerunt reformatione & renovatione. De hoc ergo instituto possumus dicere, *quod Radix eius aperta secus aquas non flaccesceat, nec senescit, in pulvere, sed quasi cum primum plantatum fuerit, sic virenscentem comam generat.*

Sed hæc hic prætereunda sunt recentiores Religiones, in quibus etiam dilucidum est, quam verum sit illud Mariæ dictum à Domino *plena electis ore tuo*, *meis mitte Radices.* S. Franciscus de Paula iustitiam suam exordiens, voluit suos specialiter vocari *Mirros in Iesu & Maria*, illudque pignituti radicatum voluit in Christi Iesu & Mariæ humillimam imitationem, Cui quidem Mariam à pueritiae deditur simul fuerat, & pietate erga eam cum lacte suxerat. Unde quoties Patrè vel Matrè alloquebatur, aut salutabat, hanc salutacionem præmittebat, *Ave Maria* quod & toto continuavit vitæ decursu. Atque ad imitationem ipsius etiã modo eius alium non se salutat aut colloquuntur, nisi prius eisdem verbis V. Mariæ salutem præsentarint Ipse etiã spiritum novæ & austeræ huius Religionis hausit in Ecclesia de Postin-

WANTIG

Benedictini & Bernardini.

Augustini & Norbertini.

Carthusiani.

Christi.

Reverentia.

cula, siue N. Domina Angelorum, adiuuante cum apud Mariam & Iesum S. Francisco Assisiate. Quare ambiguum non est, dictam Religionem suam firmasse in eadem quam Franciscus fecunda & sancta radice. Dicere ergo & ipse mento cum suis potest, Ave Domina Angelorum, salve radix sancta &c.

PP. Societas LE. SV. Celebris est & S. Ignatius, cuius iam institutum integro seculo perduravit felici progressu, ita ut annum subilatum a 1640. exemplum solemni & sacro ritu Partes Societatis celebrant. Hic a prima sua conversione Deiparam in singularem Patronam elegit, & de Societate sua cogitans, sine Matre lesu nihil aggressus est, nihil perfectum, amque Societatem in eius constantissima pietate radicata, firmam, sanctam voluit. Vnde perfectionis desiderium, quod in templo B. Mariae de Monte Serrato vigilans tota nocte in Annuntiationis vigilia cum lachrymis & ferventibus precibus inchoavit, postmodum in eade B. Virginis (quae MGS Martyrum dicitur, vulgo Montmatre) iuxta Parisios perfecit, votum cum novem Socijs emittens de procuranda salute animarum. Primum quoque suum sacrificium, ad quod se vno anno antea paraverat, Romae ad Christi praesepe in S. Mariae Minorae celebravit, Deiparae seipsum & omnia sua consilia offerens, ut felicem sortirentur effectum eius ope & influxu. An non ergo haec est Mater honorificata? An non in omnibus vijs & consilijs eum duxit & obviavit? An non ei Radix effecta est laetitiae & perfectionis? Ideo tam felices fecundolque ramos produxit in uniuersum Orbem emittentes, ut gloriam Iesu & Mariae propagarent. Quae n. felix Ramus Franciscus Xaverius, quamque fecundus per Indos & Iapones, Nomen Iesu & Mariae circumferens, quam sancta felicitque propagationis Palmites? Gaspar Barzarus ad Armulos; Andreas Oviedo ad Abyssinos; Mathaeus Riccius ad Sinas; Iosephus Anchiera ad Basilios emisit, & ad ignotas Oros patres folia ad famam gentium, vmbriam, fructumque extendentes? Certè hi omnes, & innumeri alij, agnoscunt Virginis Deiparae hanc suam fertilitatem & frugem adserendam: Vnde illi clamant; Salve Radix sancta, salve Porta ex qua noua nunc mundo lux est orta.

Congregatio- nes varia Sa- cerdotu. Praeterea hic varias Congregationes Sacerdotum, siue a S. Philippo Nerio, Virginis dilectissimo Filio & seruo, in Italia, & per alios illustres pietate viros in Gallia, & alibi, sub nomine Oratorij institutas; siue a S. Carolo Borromeo iudem Virginis Deiparae amantissimo, alio sub nomine salutis populorum in Lombardia consecratas, quae omnes radicatae super pietate erga Virgineam, frugem sanctam protulerunt, & haecenus profecerunt.

Ac Virgi- num. Taceo etiam varias Virginum Congregationes, Clarae, Brigittae, Catharinae de Senis, Beatrixis, & altaram auxilio & exemplo erectas cum sancta tris odore, & virginis flore, quem florem & o;

dorem non tulerunt nisi in hac Radice. Hoc est enim nimis est in Religionibus recens erectis sub titulo Conceptionis, sub titulo Visitationis, & maxime sub titulo Annuntiationis Virginis. Haec enim postrema non habet aliam Radicem nisi Ave Maria in qua Salutatione excelluerunt primariae Virginis a Deo electae virtutes & prerogativae super quarum imitatione, inspiratum est S. Ioannae, Reginae Galliae, Ordinem suum initiare & radicare. Dicit ergo & haec cum suis Mariæ, Salve Radix sancta, Radix secunda & benedicta Radix nostra.

SALVE PORTA, EX QVA MVNDO LUX EST ORTA. SECT. III

MARIA frequenter ex sacris litteris, & Scripturis Agiographis, honoratur ab Ecclesia, & invocatur sub titulo Portae caeli, Portae lucis, saepe Portae Orientis Portae, Regis, ut constat ex ea voca- Cantibus Ecclesiae, ex Litanijs, & alijs pijs Orationibus.

Hac igitur est Porta Paradisi, ad quem per eam speramus tandem ab hoc exilio reverti, Romam vtrius, & omni alio obice mota ipsa enim per Filium omniae remouit impedimentum.

Hac est de qua cum Iacob visione caelesti illustrato possumus exclamare: Domus Dei est, & Porta caeli, & vocabitur aula Dei. Est enim simul & Porta & Scala caeli, cui innoxius est Dominus, quae & Domino innixa est, per quam cum Angelis in caelum ascendimus.

Hac est Porta de qua Ezechiel, quae in gratiam Principis semper est clausa signaculo virginis perpetuae, Princepsque solus pettanlibit per eam, & sedebit in ea, & nihilominus peimanebit clausa. Principis caelestis Insignia ac Stemmata primaria, scilicet Bonitas & Sanctitas Sapientia & Potentia; inter elucescent in illa, & agnosceretur tamquam augustissima Augulillimi Regis Porta.

Hac est de qua Rex & Propheta: Diligit Dominus Portas Sion super omnia Tabernacula Iacob. Buius enim Virginis & Materitas quasi duplex est Porta Deo dilectissima, per quam venit ad nos, ut & nos rediremus ad ipsum, ipsa mediante.

Hac est Porta & Via de qua Iob olim interrogatus: Dic mihi quare via spargitur lux, & accenditur ignis super terram? Certè huic interrogationi aptè respondere possumus. Per Mariam, tamquam viam & castellanam, lux gratiae spargitur in nos, & altus diuini amoris dividitur super terrena & algida corda.

Hac est Porta Lucis fulgida, Porta Orientis, per quam visitavit nos Oriens ex alto, illuminans hos qui in tenebris & in vmbra mortis sedebant, ad dirigendos pedes eorum in viam pacis, ut canit Zacharias.

B. Virgo

Qualis Porta

Pf. 86.

Job. 38.

